

opusdei.org

Dekret o heroiczności cnót Ernesto Cofiño

Żonaty ojciec pięciorga dzieci,
pionier pediatrii w Gwatemali.

14-12-2023

Dziś rano Ojciec Święty upoważnił Dykasterię Spraw Kanonizacyjnych do opublikowania dekretów w jedenastu sprawach kanonizacyjnych. Wśród nich jest dekret o heroiczności cnót Ernesto Cofiño (1899-1991), gwatemalskiego lekarza rodzinnego i pediatri, który

to zawód poświęcił szczególnie dzieciom z najbardziej potrzebujących rodzin. Przez kilka lat był odpowiedzialny za Caritas Gwatemala. Do Opus Dei wstąpił w 1956 roku.

Po usłyszeniu komunikatu Stolicy Apostolskiej, ks. prał. Fernando Ocáriz, prałat Opus Dei, powiedział: "Dziękujemy Bogu za tę radosną wiadomość i dziękujemy Ojcu Świętemu za to, że zechciał podjąć tę decyzję. Ernesto odpowiadał łasce Bożej i swojemu powołaniu, żyjąc cnotami chrześcijańskimi w swojej rodzinie, w zawodzie lekarza, w hojnej służbie najbardziej potrzebującym: chorym, ubogim, sierotom. Wraz z żoną Clemencią przekształcił swój dom - obdarzony pięciorgiem dzieci - w jasny i pogodny dom".

W wywiadzie postulador sprawy, ksiądz Santiago Callejo, podkreśla

hojność życia doktora Cofiño:

"Ernesto był dobrym mężem i ojcem, i chciał być dobrym lekarzem, ponieważ wiedział, że praca jest jego sposobem na służenie innym, na zmianę kawałka świata, który Bóg mu powierzył. Pokazuje nam, że praca i rodzina to miejsca, w których jesteśmy wezwani, by zachowywać się tak, jak Jezus. Jezus zaangażował się całym sercem w służbę innym. Dbął o pielęgnowanie własnego życia chrześcijańskiego i pobudzał życie duchowe tych, którzy do niego przychodzili.

Zdaniem postulatora, dr Cofiño

"będzie bardzo bliską inspiracją dla Kościoła w Gwatemali". Dodaje, że jego fama świętości rozprzestrzeniła się szeroko w ostatnich latach:

"Postulacja otrzymuje codzienne raporty z bardzo różnych miejsc, chociaż przeważają ludzie z jego rodzinnej ziemi, a także ci, którzy proszą o jego wstawiennictwo, aby

odzyskać zdrowie, ponieważ był lekarzem". Callejo zachęca nas do "skorzystania z tego nowego kroku w kierunku jego beatyfikacji, aby prosić Boga o łaski za pośrednictwem nowego Czcigodnego".

Cechy biograficzne

Ernesto Cofiño urodził się w Gwatemali 5 czerwca 1899 roku. W 1919 r. rozpoczął studia medyczne na Uniwersytecie La Sorbonne (Francja). Jego praca doktorska była nadzorowana przez dr Roberta Debré, uważanego za jednego z twórców nowoczesnej pediatrii. Ożenił się z Clemencią Samayoa w 1933 r. i mieli pięcioro dzieci: Ernesto, Clotilde Clemencia, Sofía, Roberto i José Luis.

Poświęcił się pediatrii z głębokim spojrzeniem na człowieka, co doprowadziło go nie tylko do dbania o zdrowie fizyczne swoich pacjentów, ale także do poświęcenia

się problemom dzieci i ich rodzin. Był pionierem badań pediatrycznych w Gwatemali, walczył z niedożywieniem i chorobami wieku dziecięcego oraz prowadził Katedrę Pediatrii na Wydziale Medycyny Uniwersytetu San Carlos (USAC).

Poruszony swoją wiarą i pragnieniem solidarności, promował tworzenie inicjatyw pro-life i był osobiście zaangażowany w wiele z nich, przynosząc korzyści przyszłym matkom, sierotom i dzieciom ulicy. Ponadto proponował konkretne rozwiązania różnych problemów społecznych, współpracując przy zakładaniu przytułków i ośrodków opieki społecznej. W latach 1951-1955 był dyrektorem Centro Educativo Asistencial (dawniej Hospicio Nacional); kierował także Sociedad Protectora del Niño (1940-1946) i Lucha Nacional contra la Tuberculosis (1945-1946). W latach kierowania Caritas Guatemala

organizował dystrybucję żywności w ubogich dzielnicach.

W 1956 r. odkrył swoje powołanie do Opus Dei, instytucji Kościoła katolickiego założonej przez św. Josemarię Escrivę 2 października 1928 r. w celu promowania uświęcenia pośród świata poprzez zwykłą pracę wśród ludzi ze wszystkich środowisk. Równocześnie z pracą lekarza i zaangażowaniem w liczne dzieła społeczne, zintensyfikował swoje kontakty z Bogiem poprzez codzienną Mszę Świętą i komunię, częstą spowiedź, modlitwę, wyrzeczenia w życiu codziennym i inne praktyki życia chrześcijańskiego. Miał wielkie nabożeństwo do Matki Bożej i codziennie odmawiał różaniec. Poświęcał czas na studiowanie i doskonalenie formacji zawodowej. Zintensyfikował swoje osobiste poświęcenie dla przyjaciół i znajomych, przekazując swoją

radość i wiarę wielu ludziom.
Pociągała go idea wcielania w życie społecznej nauki Kościoła.

Aktywnie współpracował z organizacjami zajmującymi się edukacją oraz kształceniem zawodowym i ludzkim chłopów, kobiet, robotników, osób o bardzo ograniczonych zasobach, a także formacją studentów. Tę służbę bliźniemu kontynuował aż do 92 roku życia.

Przez lata bardzo dbał o równowagę między życiem rodzinnym a pracą zawodową. Jak sam kiedyś powiedział, "zawód i życie są nierozłączne: obok działalności medyczno-zawodowej i społecznej istnieje życie domowe". Clemencia, jego żona, była nauczycielką. Dr Cofino powiedział o niej: "Była zachętą w trudnych chwilach; zachętą w porażkach; radością w domu, który wypełniło pięcioro

dzieci". Clemencia zmarła w 1963 roku. Od tego momentu Ernesto poświęcił się intensywniej swoim dzieciom, nie zaniedbując przy tym swojego zawodu i opieki nad chorymi i potrzebującymi.

Ernesto zmarł 17 października 1991 r. w Gwatemali. Przeżył swoją chorobę (rak, który został wykryty w 1981 r. i pojawił się ponownie w czerwcu 1991 r.), szukając towarzystwa i pocieszenia Boga.

Droga procesu kanonizacyjnego

31 lipca 2000 r. w obecności arcybiskupa Gwatemali otwarto proces diecezjalny dotyczący życia, cnót i opinii świętości Sługi Bożego. Podczas 58 sesji przesłuchano 45 świadków. Sesja zamykająca odbyła się 5 kwietnia 2001 r. w obecności arcybiskupa. W dniu 15 marca 2002 r. Kongregacja Spraw Kanonizacyjnych w Rzymie wydała dekret o ważności prawnej procesu

diecezjalnego i wyznaczono sprawozdawcę. W międzyczasie rozpoczęto prace nad Positio super Vita, Virtutibus et Fama Sanctitatis Sługi Bożego. Dokument ten składa się z 771 stron i został dostarczony do Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych w lutym 2021 roku.

W dniu 15 listopada 2022 r., pod przewodnictwem Promotora Wiary, specjalny kongres konsultorów teologicznych Dykasterii do Spraw Świętych udzielił pozytywnej odpowiedzi na pytanie dotyczące heroicznego praktykowania cnót przez Sługę Bożego. Rok później zwyczajna sesja kardynałów i biskupów opowiedziała się za heroicnością cnót Ernesto Cofiño. Wreszcie, dziś papież Franciszek upoważnia Dykasterię do Spraw Świętych do promulgowania dekretu o heroicności cnót Sługi Bożego Ernesto Cofiño.

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-
pl/article/dekret-o-heroicznosci-cnot-
ernesta-cofino/](https://opusdei.org/pl-pl/article/dekret-o-heroicznosci-cnot-ernesta-cofino/) (01-04-2026)